

Želimo povsod sodelovati

V zvezi z našo osnovno politično nalogo v smislu pozitivnega prispevka h krepitvi in rasti socialistične samouprave ter gospodarske stabilizacije nikakor ne smemo zamemariti borbe proti nepravilnostim, zlorabam in pačenju sprejetih socialističnih načel, ker napake, storjene ponevedoma ali hote, motijo državljane in jih odvrtaajo od sodelovanja v ZK in SZDL, so dejali borci na svojih volilnih konferencah krajevnih organizacij. Zavzemali so se še z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami za nenehno ustvarjanje ugodne in pozitivne politične klime na terenu. Ponekod pa so celo borci tisti, ki so tudi edini nosilci vse družbenopolitične aktivnosti na terenu in uspešno rešujejo probleme, predvsem v vaških predelih naše občine. Ni pa opravičila za tiste borce, ki odklanjajo sleherno politično delo v tej ali oni organizaciji, čeravno jim zdravstveno stanje in čas to dopuščata, saj morajo

zlasti borci stati v prvih vrstah stabilizacijske fronte in v vseh ostalih dogajanjih v naši družbi nasploh. Od borcev se tudi največ pričakuje v uspešnosti in izvršitvah zadanih nalog v zvezi splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

Iz vseh teh konferenc je bila tudi razvidna nenehna skrb za mladino v prenašanju in ohranjanju tradicij NOB, gotovo pa v zgodovino pisju NOB v Šiški, ki bi moralo biti čimprej zaključeno.

Seveda so žal še vedno problemi na zdravstvenem in socialnem področju, ki jih rešujemo vse prepočasno in neučinkovito. Veliko borcev se sprašuje, zakaj niso bili vključeni v III. samoprispevek, saj bi moralo priti do realizacije izgradnje prizidka k obstoječemu domu starejših občanov v Šiški za tiste borce, ki nimajo nobene možnosti, da bi po odpustu iz bolnišnice imeli doma zadovoljivo zdravstveno oskrbo. Enako se še vedno ne

omogoča starejšim borcem, da se iz višjih nadstropij stanovanjskih blokov preselijo v nižja nadstropja, da bi se jim olajšal dostop v stanovanja in do trgovine. Enako bi morala patronažna služba in sosedska pomoč prevzeti v oskrbo tiste borce, ki nočejo v dom ostarelih občanov.

Se in še je bilo na dosedanjih 25 volilnih konferencah ZB od 32 v občini izrečenih več kritičnih pripomb in kljub dejstvu, da je borčevska organizacija v stalnem naravnem zmanjševanju svojih članov, ki so v naši občini v povprečju stari 68 let, želijo po svojih močeh in sposobnostih povsod sodelovati.

Kaj več bomo izvedeli na občinski konferenci ZZB NOV Ljubljana-Šiška, ki bo 16. marca letos in ki bo dala izčrpno poročilo, napotke in rešitve za celotno področje naše občine, v katerem živi 5.299 borcev.

Mario L. Vilhar

Nekoliko neobičajna proslava ob razvitju prapora Zveze borcev Sora pri Medvodah

TUDI DRUGAČE SE DA...

Zveza borcev Sora pri Medvodah deluje samostojno, odkar so nastale iz prvotne Zveze borcev Medvode krajevne zveze. Organizacija je kljub majhnemu številu članov zelo aktivna. Ponovno je to potrdila 19. decembra lani, ko je razvila svoj prapor.

krajanov, ki so skrbeli za organizacijo proslave, so se ljubeznivo odzvali in posodili vojaške obleke za nastopajoče iz svojih skladišč. Orožje pa jim je posodila strelska družina iz Medvod. Skratka, vse je uspelo. Zato se ZB Sora na tem mestu še enkrat zahvaljuje vsem družbenopolitičnim organizacijam v Sori, ki so tako nesebično pomagale pri organizaciji in izvedbi proslave, kakor tudi tovarni Donit, TOZD Laminati za finančno pomoč.

Martina Hartman

Spominska slovesnost v Bašlju

Še gozdovi so onemeli

Pri spomeniku na pogorišču nekdanje Semperove kočice nad Vaškarnjem v Bašlju je bila v soboto, 30. januarja svečanost v spomin prvih žrtev okupatorja na tem območju leta 1941/42.

»V okviru priprav na decembrsko vstajo leta 1941 na Gorenjskem sta bili tudi na levem bregu Save ustanovljeni dve partizanski četi, obe v posebno težavnih pogojih prve zime, in sicer: 10. decembra leta 1941 v Senčurju Kokrška četa, ki je delovala na območju Begunj do Kamnika in Smarne gore, 16. decembra istega leta pa Jeseniška četa pod Stolom, ki je delovala med Begunjami in Jesenicami, medtem ko drugih partizanov v zimi 1941/42 na levem bregu Save na Gorenjskem ni bilo. Vsi preostali borci iz poletja 1941 so bili vključeni v Cankarjev bataljon na desnem bregu Save.

Obe četi na levi strani Save sta imeli tisto zimo tudi prve spopade z Nemci ali takó imenovani ognjeni krst. Jeseniška četa se je z Nemci prvič spopadla 20. februarja 1942 na Stolu. V spomin na ta boj vsako leto prirejajo spominske pohode. Kokrška četa pa je ognjeni krst doživela že 3. februarja leta 1942 v Semperovi koči nad Bašljem, ko so Nemci nameravali v koči uničiti celotno četo (nekaj nad 30 borcev), kočico pa zažgati z bencinom, ki so ga v ta namen prinesli s seboj,« pojasnjuje razvoj dogodkov pred 40 leti prvoborec Franc Štefe-Miško.

V spopadu v Semperovi koči sta padla prva borca čete: Franc Zupanc mlajši iz Vogelja, ki je v koči zgorel (njegov oče, prav tako borec te čete, je bil naslednji mesec ranjen in ujet, nato pa so ga v Črni nad Kamnikom v poletju leta 1942 ustrelili kot talca) in Vinko Burnik iz Skaručne. Srečko Dermastia, prav tako iz Skaručne, je bil v tem boju ranjen, naslednjega dne so ga ujeli in je pozneje umrl v bolnišnici na Golniku.

Prireditve ob 40-letnici boja v Semperovi koči je imela širši značaj, v njej pa so družno sodelovali poleg KS Bela, Preddvor in Trstenik še KS Voglje, Vodice, (padli iz teh krajevnih skupnosti) ter Senčur in odbor Kokrškega odreda.

Prireditve v spomin na 3. februar 1942 naj bi postale tradicionalne, združene s pohodi borcev in mladine. Slavnostni govornik je bil letos borec Tine Zaletel-Tilen, ki je podrobno orisal potek dogodkov pred 40 leti na pogorišču nekdanje Semperove kočice. Svečanosti so se poleg preživelih borcev udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij in krajanje omenjenih krajevnih skupnosti ter kolektiv SOZD Rađe Končar, ki je prevzel skrb za spomenik. KUD Bela in učenci osnovne šole Matija Valjavec iz Preddvora pa so svečanost popestrili z bogatim kulturnim sporedom.

Jože Čurin

Proslava ni potekala klasično, ampak je bila zamišljena kot partizanski miting. Občinstvo je bilo naravnost presenečeno, ko je iz ozadja dvorane zadonela partizanska pesem. Skozi vrata je prikoral partizanska četa s harmoniko in zastavo. Odkorakali so na oder, ki je bil prava podoba vasi med vojno: s kozolcem, kmečko hišo, drevesi in partizanskimi transparenti.

Člani KUD Oton Zupančič-Sora, šolarčki, harmonikarji iz Medvod, vsi so ogreli s svojim nastopom. Potem je nastopil svečani trenutek, na katerega so vsi čakali — razvitje prapora. To častno dolžnost je imel tovariš Cveto Novak, predsednik ZZB Ljubljana-Šiška. Prapor je izročil novemu praporščaku, Tonetu Kavčiču, ki je obljubil, da ga bo skrbno čuval.

Skupina treh, sestavljena iz predstavnika ZB, civilne zaščite in šole, je položila venec na ploščo padlim partizanom, ki je na Domu družbenih organizacij v Sori.

Po končani proslavi so imeli borci pripravljeno še eno presenečenje. Pripravili so pogostitev za vse, kdor je hotel ostati. Kmalu je odmeval po dvorani vesel smeh, glasni pogovori in vsesplošne pohvale.

Med povabljenimi so bili tudi vojaki kasarne Ljubljana-Sentvid. Na prošnjo naših

ŽIVLJENJSKI JUBILEJ

Predsednik OO ZZB NOV Ljubljana-Šiška Cveto Novak te dni praznuje 60-letnico svojega življenja, ki je bilo vseskozi pretkano z revolucionarnim delom in v korist naše družbe. Želja nas vseh je, da bi se še vnaprej tako uspešno vključeval v tokove naše družbe, kot je bil uspešen tudi doslej. Čestitamo!